

Nadal, Déu neix en tu

« Déu ha de néixer en tu; si Crist hagués nascut mil vegades a Betlem, però no hagués nascut en tu, romandries perdut eternament.»

Qui s'expressava amb aquestes paraules fou Àngel de Silèsia, conegut amb el nom llatí d'«Angelus Silesius» (+1677), un místic alemany renà del període posterior a les guerres de religió entre protestants i catòlics, que assolaren el continent europeu, després del Concili de Trento (1563). Aquell període de violència i caos viscut pel silesià el varen portar a cercar la pau en la tranquil·litat de la contemplació mística de Déu, inscrit en el corrent espiritual del misticisme renà, situat doncs al voltant del Rin.

Què és Nadal? En què l'hem convertit? Jo m'ho demano cada vegada més, perquè estem celebrant el naixement de Jesús a Betlem, aquella terra tan torturada i maltractada. Les tendències secularitzants de la nostra societat convida a desitjar-se bones festes, però no tan bon Nadal! Si més no, els cartells lluminosos que els ajuntaments penjen als carrers va en aquesta direcció. Nogensmenys, el que realment celebrem és l'aniversari del naixement de Crist a prop de Jerusalem.

Però com és possible celebrar alguna cosa que va passar fa tant de temps? Quin significat pot tenir per a la gent d'avui? Cert que, primer de tot, és un aniversari d'un personatge històric molt important. Tant, que el temps ja no es compta, com es diu als evangelis, a partir dels emperadors, reis o governadors de torn, sinó a partir del naixement d'aquest personatge, fill de Maria de Natzaret. El mínim que es pot dir és que resulta curiós i extravagant, vist així.

No seria un aniversari com un altre, malgrat tot. Perquè tenim l'experiència i la consciència que amb Jesús passa alguna cosa, que ell encara cueja, enmig de la societat actual que malda per viure com si Déu no existís; que sembla com si no volgués donar-hi gaire rellevància. I no obstant, continuem celebrant Nadal. Home, de fet, ja deu ser un gran èxit que això passi, que per uns dies, aпарquem les

raons, marquem una treva en les nostres guerres i ens desitgem bones festes!

Però de res no serviria, i ho deia Silesius, si Jesús no naixés en el cor humà; és a dir, en el més profund del propi ésser; això és, en l'ànima, en el caràcter, enteniment, intel·ligència i voluntat. I com pot néixer? Doncs perquè la persona, temple de l'Esperit Sant (1Co 6,19), pot rebre la llavor divina en el seu cor, el sojorn de l'ànima; llavor de la Paraula de Déu i dels sacraments, sobretot gràcies a l'eucaristia, cos ressuscitat del Crist.

Des de molt antic, l'Església ha

considerat que hi havia dos dies fonamentals l'any per rebre la comunió: Nadal i Pasqua, perquè sense Nadal, no hi ha Pasqua. Sense encarnació, no hi ha resurrecció. Sense el Verb encarnat, no hi ha Verb passonat, mort i crucificat per a la resurrecció.

M'ho feia recordar, si us plau per força, una felicitació anònima que trobada sota la porta del garatge de la rectoria, adreçada a, textual, «la secta catòlica» i, dins una fotografia d'un quadre de la passió de Crist amb el comentari «un pare no abandonaria mai el seu fill!» La veritat però, és que molts pares i mares, al llarg de la història, sí que han abandonat els seus propis

fills; fins i tot som testimonis a les notícies com alguns fins i tot els han provocat directament la mort.

El Déu cristià, en canvi, ha cridat de la mort el seu fill únic per a agermanar la humanitat sencera en el món de la resurrecció i de la vida. Fins i tot els més miserables, els més pobres, aquells que experimenten la seva vida sense sentit, carregada de sofriment i de misèria, poden emmirallar-se en Jesús, que ha donat la vida per la seva immensa família, per tots els qui, arreu del món, vulguin en ell dipositar la seva fe. No és en va que aquests dies ens repetim una cosa que deia Ireneu de Lió (+202), «que Déu s'ha fet home perquè l'home esdevingui Déu.»

Nadal: Bíblia de l'abat Oliba de Ripoll, s. XI

Estimat lector, que et prens la molèstia de resseguir aquestes línies en uns dies tan assenyalats, que potser busques una pista per experimentar més autènticament les festes presents: bon Nadal! Que els parenostres no ens facin perdre les avemaries! Que no ens descuidem de visitar el misteri que se'ns convida a viure, amb veritat, amb llibertat, amb fe i senzillesa, amb humilitat i obediència, com feren els pastors i els mags de l'Orient. Tan sols

aleshores serem capaços d'infantar Jesús en el nostre cor.

En això, que deia un altre místic, Mestre Eckhart (+1328), ens assemblem molt a Maria, la mare de Déu, «qui va infantar abans Jesús en la seva ànima que no pas en el seu cos»; i si el va concebre en les seves entranyes, amén, fou perquè primer el va rebre en el seu interior personal, en el seu sí íntim, en el seu jo profund.

Fem el mateix nosaltres i Nadal, un nou naixement, il·luminarà cada dia la nostra vida.

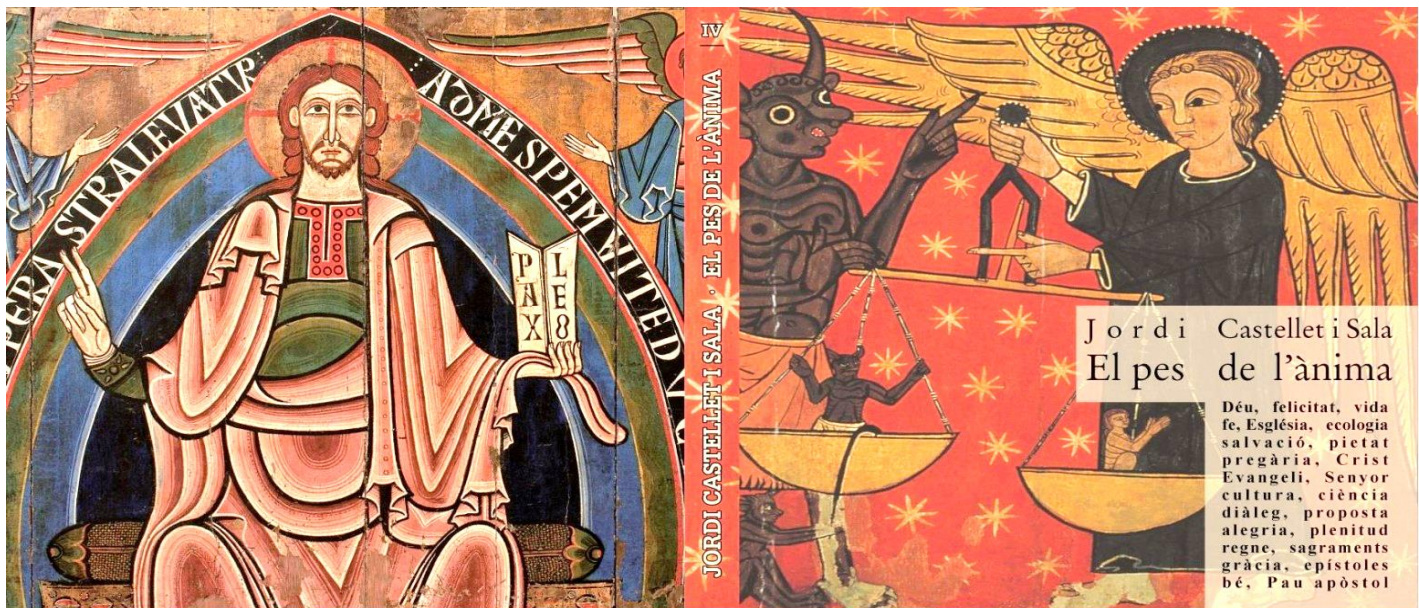
Jordi Castellet i Sala, teòleg i escriptor
jordi.castellet@guifi.net – 649284074

Novetat

Per cert, ja tens el meu nou llibre amb els articles entorn de sant Pau ?

No faltis a la presentació o bé demana'm per celebrar-ne una al teu poble o parròquia

Bon Nadal!

Va ser català, l'apòstol sant Pau?

ja podeu demanar el nou llibre de Mn. Jordi 649284074 - 938570303

Divendres 20 desembre - 7h vespre
Temple Romà de Vic